

Илустрације *Време*

БИБЛИОТЕКА бр. 37 год. II.
ГРАДА БЕОГРАДА IX. 1931 цена 5 дин.

ХУМОР

ПРОПАСТ СВЕТА

Професор Смитсон у једном интервјуу објављује, да очигледни симптоми показују, да се земља све спорије окреће.

Обу бест је одмах потврдио краљевски астроном у Гринвичу и директор лабораторије за физикална истраживања у Кембриџу. А изгледа да је и бољшевички метеоролог у Нижњем Новгороде приметио исти факат.

Лично нећу никада заборавити изненадни осећај страха који ме је обузео кад сам прочитао бест.

Ако земља престане да се окреће, на свакој њеној тачки биће или бечити дан, или бечити ноћ. Или ми, или Индијанци, мораћемо да живимо у бечитом мраку. Ја бих лично волео да се то деси Индијанцима.

Али, у томе још не би била сва катастрофа, коју су астрономи тако хладнокрвно објавили. Ако земља престане да се окреће неће више бити годишњих доба, ни зиме, ни летова, ни температуре. Пуле живота ће ослабити и стати.

Исто као многи други, прочитавши обу бест за ручком, помислих, да ли има смисла да идем даље на посао. Што не бих остао мирно за столом, чекајући да се катастрофа одигра?

После извесног премисљања решио сам да прочитам пажљивије бест, да проверим колико треба чекати до катастрофе. После опрезног испитивања отворио сам, да се окрет земље успорава за милионити део секунде сваког дана.

После обе констатације братило ми се добро расположење. Најзад, има још доста времена. Да би се изгубио један секунд, потребно је милион дана, то јест око три хиљаде година. Обо ми изгледа подношљиво.

Ако је потребно три хиљаде година да би се изгубио један секунд, треба сто и осамдесет хиљада година да се изгуби један минут и десет милиона и осам стотина хиљада година да би се изгубио један сат. Продужите да рачунате и утврдите, да ће земља престати да се окреће лета господњег 259,201.930.

Будимо дакле одважни и погледајмо јучички у очи нашој судбини. Имамо још четврт биљона година времена да средимо своје послове, пре него што нас задеси катастрофа.

Прочитао сам друге сличне вести, исто тако застрашавајуће. Али, будимо одважни. Једимо и пијмо, док још имамо времена.

ПРЕОБРАЖЕЊЕ

До пре два месеца био сам плашљив, неповерљив, човекомрзак. Кад бих се нашао у друштву, седео сам ћутећи у једном ћошку. Смет се ретко обзирао на мене и ретко ми се обраћао. А у ретким приликама, кад би ме неко удостојао да примети моје присуство, или да ми се обрати, учинио би то са висине, помало презриво.

Кешери су ме остављали да чекам бескрајно. Госпођице су се према мени опходиле хладно и резервисано. А оне сасвим модерног темперамента биле су очигледно презриве. Због тога сам избегавао женско друштво што сам више могао.

Нисам имао ни једног пријатеља и врло мало познаника. И, ма да обо наше доба бележи велики недостатак младожења, имао сам врло мало познаница на балове и на славе. У ствари, био сам лице без вредности.

Али сада, свега два месеца доцније, све се изменило. Ни један пријем, ни један бал не сматра се потпуно без мог присуства.

Имам читабе чете пријатеља и бољску познаника. Дражесне госпођице указују ми такву пажњу, да ме готово доводе у забуну, и такмиче се међусобно да би имале

част, да им се обратим. Мајке са ћеркама удавачама обожавају ме и прогоне ме позивима на ручак. Моје бицебе дочекују буром смеха. Плашљивост, од које сам патио, потпуно је нестала.

Нисам више у друштву ћутљив. Напротив имам поверења у себе и предузимљив сам. Кешери појуре на мој миг. Уместо да ме сматрају лицем без вредности, сматрају ме личношћу првог реда.

Ви ћете ме питати, шта је могло да изазове толику промену.

Помислите можда, да сам прочитао какву књигу о самобаспитању и сугестији? Ох, не! Добио сам на лутрији два милиона динара.

— Дакле, младићу, ви желите да будете мој зет?

— Управо, госпођо, то баш није моја жеља. Али, мислећи да то средство нећу моћи да избегнем, кад се узме у обзир да желим узети вашу ћерку за жену.

— Она жена поступа са мужем као са ћулетом.

— Није могуће.

— Јесте. По цео дан само га грли, милује и назива својим слатким цулетом.

— Госпођице, за вас бих отишао у пакао!

— Онда идите у суседну собу и разговарајте са татом.

— Господине, ви сте злоупотребили моје гостопримство и унесрешили моју ћер. Шта, дакле, као центамен обећавате.

— Обећавам да се то више неће догодити.

— За бога госпођо, пружите ми вашу руку.

— Хоћу, али само за набек.

— Цуке, зар опет тако касно долазиш кући?
— Како касно, сада је 10 сати.
— Сада је баш избило један.
— Ону нуду тек неће теби за љубав избијати.

Илюстроване *Време*

Бр. 57 - год. II - 12. IX. 1931 - цена 5 дин.

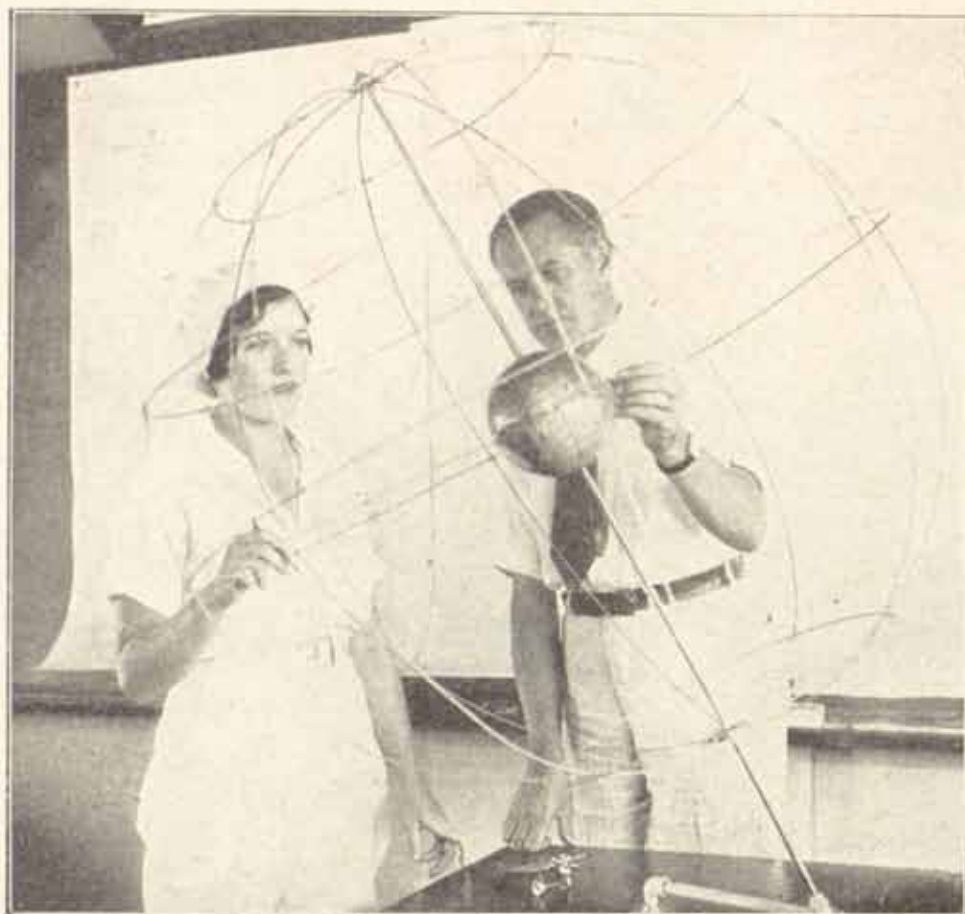

Н. В. Краљ посматра дефиле трупа.

Сликач М. Роглића.

Са свих страна

Лети преко Тихог Океана

Мис Џуанита Бурне, америчка авијатичарка која држи светски женски рекорд авијатичке издржљивости, спрема се да прелети Тихи Океан. Полетеће из Ситаа, пристаништа државе Вашингтона, и пада се да ће за 30 часова стићи до Токија у једном лету, без спуштања уопште. Ако успе, добиће и премину од 50.000 долара Првог пилотског удружења америчког. На слани у друшћу са инструктором својим капетаном Камероном Вилкенсоном.

Авион за свадбена путовања

Чаробно острво Каталини, на западној обали С. А. Држава врло радо посећују свадбени путници. Пошто је неприлазно за бродове, на њ одлазе хидроавионима.

Одликовање најстаријег жандарма Француске

Најстарији жандарм Француске, г. Камис, наредник у пензији, стар 97 година, одликован је Крстом Летије части. На слани инспектор 2 корпуса жандармеријског, генерал Моалине придеба г. Камису одликовање.

Једноноги иливачки шампион

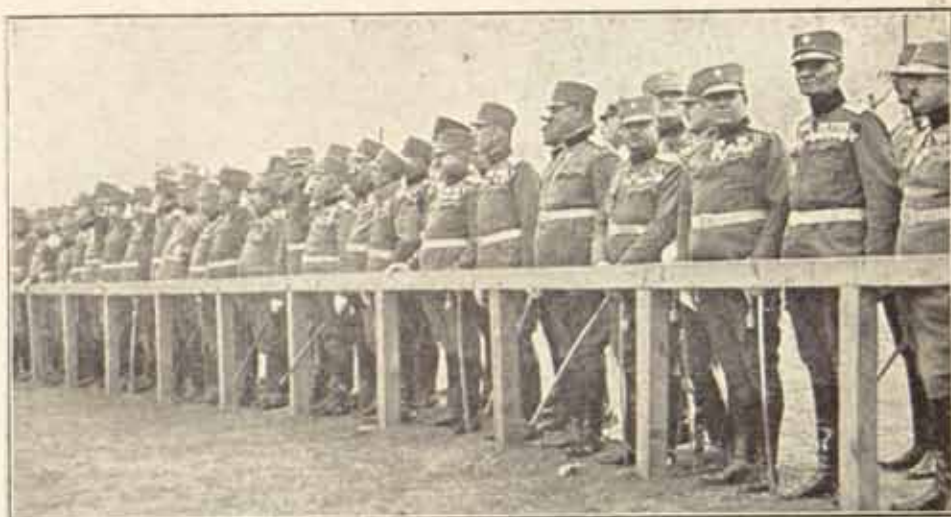

На међународним пливачким утакмицама у париском научном стадиону у Турелу, победио је мађарски пливач Халаши на стазу од 1500 м., прешавши је за 20 м. и 29 сек. На слани: придржавају га менаџери јер нема стопала на левој ноzi.

Прослава рођендана Престолонаследника Петра

Председник Владе генерал г. Петар Живковић на рениз.

Резервни официри.

је на Бањани белим реби трупа београдског гарнизона, којим је прославаена годишњица предаје југословенских застава нашим пуковима. Све трупе београдског гарнизона биле су још рано изјутра постројене на бањачком пољу дуж Авалског пута од стрелишта па до бањачке механе.

До 8 и по часова пре подне дуги низови аутомобила довозили су званичне представнике и осталу публику која је хтела да присуствује овој величанственој војничкој свечаности.

Пред Краљевском ложом украшеном заставама била је Краљевска влада. Од министара били су г.г. Узуновић, Српкић, Ђурић,

Генералијет.

Фанфара Краљеве Гарде.

У недељу у 11 часова пре подне, одржано је у Саборној цркви благодарење у част рођендана прворођеног Краљевског сина Н. Кр. В. Престолонаследника Петра. С учесћу је служио сам поглавар цркве, Н. Св. Патријарх г. Варнава, уз асистенцију епископа тимочког г. Емилијана и епископа нишког г. Доситеја.

Благодарењу су присуствовали поред мноштва грађана: државни инспектор Претседништва Владе г. Буљигоровић, потпредседник Општине г. Никола Кретић, кмет г. Иса Протић, помоћник Министра саобраћаја, г. Ратајан, државни саветници г.г. др Радоје Јанковић, Ал Иса Станић и Светозар Томић, гувернер Народне банке г. Бартоли, вицегувернери г.г. Чиприја и Ђорђевић, генерали г.г. Јордан Стајић, Милан Ђорђевић, Стојан Николић и др.

После благодарења, Патријарх је одржао леп говор о значају прославе рођења Престолонаследника Петра, поздравивши је са пригодном темом једанствена.

У недељу 6 об. м-ца пре подне одржан

Морнари дефилују.

Куманџи, Лаза Радојевић, Којић, Прека, Хасанбеговић, Матица, Андра Станић. Био је ту и Министар Двора г. Бошко Јебућ са госпођом. У четврт до девет добезао се и Председник Владе армијски генерал г. Петар Живковић.

Од страних посланика био је само румунски министар. Примећен је и наш посланик у Бечу г. Грга Анђелиновић.

Две велике трибине, лево и десно од Краљеве ложе, као и простор испред њих

Стран. представници.

Пешија Краљеве Гарде у маршу.

где су биле постављене клупе, биле су испуњене најпознатијим личностима из Београда. У великој дипломатској ложи на трибини А били су војни изасланици и то француски генерал г. Лепети као и војни аташеи чехословачки, амерички павални, румунски, грчки војни и павални, мађарски и бугарски.

У ложи до војних изасланика био је војвода г. П. Војовић а у другим ложама крај њега начелник Главог генералштаба г. М. Милобановић, генерали у пензији г.г. Крета Смиљанић и Милош Весић. Од званичних представника били су, поред осталих, председник Државног савета г. др. Нинко Перић, председник Касаије г. Душан Суботић, управник града Београда г. Манојло Лазаревић, гувернер Народне банке г. Игњат Бајлози, потпредседник Београдске општине г. Никола Кретић, председник Народне одбране за град Београд г. Милош Радојковић.

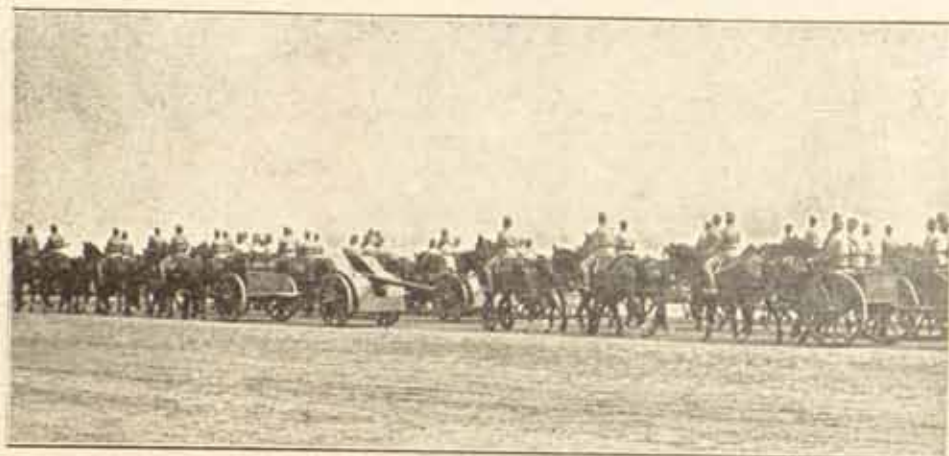
У продужењу трибина био је генералитет а по том официри активни и резервни. Једна већа маса света испунила је простор преко пута трибина, док је друга била у продужењу официрског хора.

Тачно у 9 и по часова појавио се, долазећи од Абазског пута, Њ. В. Краљ на

Конија Краљеве Гарде.

Снимци В. Бенчића.

Пољска и консправионака артиљерија учесниче у дефилеу.

коњу прати Министром Војске и Морарине армијским генералом г. Драг. Стојановићем, управником Двора генералом г. Вуковићем, ађутантима генералима г.г. Пекићем, Савићем и Вељковићем и њиховицом г. Сарићем.

Командант Београда армијски генерал г. Војислав Томић, који је био командант параде изашао је на ратор Њ. В. Краљу. Музика је засвирила химну.

У тишини која је од тога тренутка настала на Баници пролазати су се уз далеке збуке музике и сложени војнички гласови „Бог ти помогао“, оштри скоро че-

лични, који су просецали мир облачног јутра.

По том од једном франфаре Краљеве Гарде затрештале су ситним збуцима поздрав:

„Ево нашег Краља“.

На челу трупа постројених у небу брзину издажене каре, према Баничкој мекани били су војнички малишани, најмлађа класа приправног корпуса Војне академије, скоро све децаш од 14 година, скоро сви исте висине, поравнати тако савршено да су издалећа изгледали као савиени сви један за другог. У својим масивним униформама, које имају да носе 2 године пре него што стекну право на црвене потмонаше чашире и шпаду, они су се издвајали од осталих трупа у походном енбон оделу и Гарде која се преливала у топлим јаким бојама својих долама и казанака.

Баш у тренутку када је Њ. В. Краљ дошао пред трибине од Зенуна изашао се три ловачке ескадриле, које су учествовале у дефилеу трупа.

Наше слике

Са летиовања студената-ша-феријалаца на Вису

Једна велика већина студената и студенткиња - феријалаца, пробела је лето на нашем Јадрану. Дани су им пролазили брзо и неосетно у купању и другим пријатним разонодама. Сада су се вратили и спремају се за претстојеће испите, сећајући се лепо проведених дана на Јадрану.

Југословенска капела на гробу у Магаланесу у Чиле

„Мис Блед“

Г-ца Славка Протић.

Године 1900 била је намера наших родољубивих друштава да саграде на обамомљем гробљу један наш музеј, али на жалост она се могла извршити, тек сада, после тридесет и једне године. И тога ради одлучено је од стране „Југославени. Припомоћ. Друштва“ те подружнице „Југославенске Матице“ и „Јадранске Страже“ да се на свечан начин сретнује дан 5 јула и да се надене име овој капели „Ђурић-Метод“. И од сада унапред сваке године славиће се Ђурић-Методски дан на свечан начин. Програм ове свечаности био је следећи: 4 јула у просторијама велетне зграде „Југославенског дома“ одржао је предавање наш агилни родољуб г. Ј. Замбелит. После предавања настала је игранка са богатим бифеом где се угоднио пробело све до касно у ноћ. Сутрадан, 5 јула, био је свечан благослов капелице „Ђурић-Метод“, којему су присуствовали корпоративно све управе наших друштава и чланови истих, те велики број Југослава и пријатеља. Благословио је капелицу и одржао је свету мису белечасни Дон Владимир Борић, који се родио и одгајио у овој земљи. Рекао је неколико речи о нашим апостолима и видело се да је био дубоко ганут. Затим је опет говорио г. Замбелит у име Југославије насеобине, те је био аплаудираи. Описали су ову свечаност обамомљим дневници „La Union“ и „El Magallanes“. Лепо је и похвално што су г. г. Ј. Замбелит и белечасни Дон Владимир Борић, који су рођени у овој земљи, предначили у свему да ова свечаност што боље успе. На овој свечаности сакупљено је око 30.000 дин. што ће се послати „Југ. Матици“ и „Јадранској Стражи“. У обави: Јоко Замбелит.

У низу многобројних приредаба, који су били ове године организоване на Бледу, Београдски тенис клуб је, после завршеног тениског турнира, приредио бал у Касини, где је, после поделе награде победницама тениског турнира, извршен избор најлепше девојке на Бледу. Око поноћни жири је једногласно донео одлуку, којом је проглашена г-ца Славка Протић из Београда за „мис Блед“.

ПИРОТ

Приликом последње посете Пироту, онај је оставио на мене утисак једне живе вароши, која снажним замахом напредује у сваком погледу. Прво што ми је пало у очи када сам сишао на железничку станицу, то је прекрасно уређење улица, које нас потсећају на чисте, поливане и асфалтиране београдске улице, овицине са два реда прекрасних зелених дрвећа, које даје нарочито

„Момчилов град“.

Улица Краља Александра.

ујутру прекрасан изглед пиротским улицама, док обима тихо клизе аутомобили.

Човек, који је само пре шест месеци познавао пиротске изложане и благиаве улице, мора се изненадити пред толиком његовом променом. Друго што пада у очи то је модерни уређени крај Нишаве. На месту где се Нишава највише изливала и плавила Пирот, при свом бујном надоласку, подигнут је насип, који је у последње време засађен разним четинарима. Тако да ће временом крај послужити као прекрасно шеталиште нарочито у пролеће када дрвеће озелени. На тај начин крај ће успешно, временом, конкурисати чувеном пиротском парку „Сарлаку“, који се налази на једном брду одмах изнад Пирота, а засађен је воћем нарочито орасима, који дају дебео хлад у лету.

Оно пак што припадаје нарочито драг „Сарлаку“ то је градић ста-

Nivea-Creme:
Дин. 5.- до 22.-

Nivea-Ulje:
Дин. 25.- и 35.-

Код пешачења, код спортова и игре

NIVEA-CREME NIVEA-ULJE

Чудни да садржавају који састојци Еуцерит, који се не налази у ниједном другом средству за негу коже, упија се Nivea-Creme и Nivea-Ulje, дубоко и темељито у кожу, те ју тиме јави и храни. На тај начин заштитијете своју кожу против бистра и небремена, теи вам остаје младачки евеж и допалаиб. Изгледа вам постаје здрава и дишно спортелни таман. Пронађаба: Југосл. P. Beiersdorf & Co. d. s. o. j. Марибор, Грегорићева ул. 94.

ра тврђава за коју се верује у народу да је била војводе Момчила, свакако онога о коме пева дивна народна песма из Вукове збирке „Женидаба краља Вукашина“, онога сина јунака након се уметнуо и сестрићу Краљевић Марко, син жтолавог „Журе“ Вукашина. За исту кулу везује неки старији путописи и име војводе Милоша Обилића, Косовског јунака. Кула је и данас доста добро очувана.

Поглед са „Сарлака“ на Пирот и његову околину је величанствен. На једној омањој равници лежи Пирот, док кроз њега тихо протиче Нишава делећи га на два скоро једнака дела, од којих се онај према стањини зове „Тија Бара“, а онај други „Пазар“.

Човек не би могао да одлучи који је од

очи гимназија, средња зграда и Пиротска Задруга у „Пазару“, а зграда основне школе и црква у „Тија Бари“. Но ипак би се могло рећи да је „Пазар“ боље уређен, нарочито пак када се узме у обзир да се у том делу налазе најмодерније трговине са својим луксузним и бриљантно расветљеним изложима.

Вредно је подвући да нарочите заслуге за уређење Пирота има садашњи председник општине г. Светозар Мисирлић. За свој напредак Пирот му несумњиво много дугује.

Оно што нарочито одликује привредни живот Пирота и његове околине то је производња чувеног пиротског качкаваља и ткање „пиротских ћилимова“. Нарочито пада

Гимназија, соколана и средња начелство.

она два дела лепши и уређенији. Јер се и у једном и другом диљу прекрасне модерне грађевине, међу којима нарочито падају у

очи да је ткање ћилимова женски посао. Слободно би се могло рећи, без изузетка, да се свака Пироћанка било девојка или старија жена одлично разумје у ткање ћилимова.

Од културних организација вредно је истаћи да у Пироту постоји Народна Одбрана, Соколско Друштво, спортски клубови: „Омладинац“, „Победа“, „Хазена“, певачко друштво „Момчило“ и многа слична удружења, која стално раде на просветном и националном васпитању омладине.

Ипак сви ово у виду, Пирот је град сјајне будућности...

Тих. Милеановић.

Пирот: Изглед са „Провалије“.

Сриба Жил Дирана је била толико љовичина и мотив њен тако неочекиван да се г. Варда, одједном узмирен, није могао уздржати а да не прсне у смеј; али његова беседност се убрзо претворила у нервирање. Давље овај гауџај је због једног багрема направно толику ларму! Е на добро сад ће он добити оно што заслужује! Г. Варда је постао хладан и промичан:

— „Ваш багрем!“ Е, а по чему је то ваш багрем, драги Диране. Он припада општини! И ја сам наредио да се исече. Он је ружио трг. А после његов цвет смрди и смета околним становницима. Мени су се због тога жалали... И ја сам га дао посећи. Па зар ја нисам председник општине Бленвала?”

Г. Варда се испрсио. Сад је показао да има ауторитета, и могао је опет да постане љубазан:

— Хајде, драги Диране, праштам бам тај ваш испад. И ја сам био мало онтрији, али у обом тренутку имам неких брига; моја жена није најбоље. Да сам знао да вам је толико стало до тог дрвета, остаћу бих га. Али сад шта је ту је. Хајде, пружите ми руку!

Жил Диран је уступају у крај собе. Хипокризија и ово промично извикавање од стране г. Варде још га је више разјарило. Сад се његова љутија претворила у мржњу.

Никада, никада бам нећу више пружити руку. Међу нама је све свршено. Не могу више разговарати са човеком који је посећао мој багрем, једно безопасно дрво, које сам ја додио. И нећу више остати обде. Продаћу моју кућу и отићи из Бленвала.

Г. Варда је равнодушном слегнуо раменима. Жил Диран је сигурно био луд. Ово држање г. Варда још је више разбеснило Жил Дирана. Обузела га је жеља да му се освети. Одједном се сетио, и рече:

— Да продаћу моју кућу. Идем сад одмах код г. Пенсјеа.

Г. Варда се намрштио, а Диран долазе: — Али ћете ми пре свега одмах вратити мој новац, који сам деполовао код вас, иначе ће ичо Бленвал сазнати да би одбијате да вратите поверени бам новац.

Жил Диран је погледао бесно г. Варда. Овај ударац је имао жељеног дејства. Г. Варда је лупио песницом о сто.

— Добивате ваш новац... кроз који дан... господине Жил Диране, али ми оставите мало времена да добавим тај новац.

Жил Диран је пришао писаћем столу. Он је осећао инстинктивно да је г. Варда био у непријатности. Осећао је такође да ће тако да освети свој багрем. Сад је он лупао песницом о писали сто:

— Не, нећу некади ни једног минута, и ако ми га одмах не дате, тражићу бам та абациноту преко Пенсјеа. И не можете ми рећи да немате новца!

И Жил Диран је показао претом на свежањ банкнота које су биле из рђаво притворене фијоке.

Г. Варда као да је нешто размисљао. Од једном се одлучио. Отворио је фијоку, извукао свежањ банкнота и башио га на писаћи сто, уздикујући:

— Пресбројте их.

Г. Жил Диран је почео лагано да броји новчанице од по хиљаду франака, па кад је избројао суму која му је припадала изишао је лагано напоље. Кад је бележнички остао сам закључао је остатак новца, који је донео из Сен-Гранђијеа, а затим је промрмљао кроз зубе:

— Тај ме багрем мало скупо кошта... Али у обом тренутку не смем дозволити да се ствара нека афера...

Кад је изишао од бележничке Жил Дирана је прешла љутија, и остала му је само туга за посеченим багрем. Трг Мартен-Грибоар је био пуст. А багрем је лежао онако по-

сечен. Жил Диран му се приближио, и још за последњи пут је помиришао његов цвет, док је чича Флоншен палио четири фењера на тргу, пошто је већ био лао мрак. Напуштајући трг Жил Диран се заплакао...

Тек кад се поправио од тешке болести, која га је држала прикованог више недеља у постели, Жил Диран је сазнао за традицију догађај, који је узбуђено малу мирну барон Бленвала. Г. Ребзи, који је редовно посећивао болесног Дирана, испричао му је за несрећу која је задесила више мање све грађане Бленвала, како је једног јутра г. Варда наћен мртав у својој канцеларији, са слепоочницом прободеном једним револверним метком. Г. Варда се убио, пошто је изгубио у разним сумњивим спе-

Veritas.

Као и увек

Јесен је била на прагу. Сасушено лишће са дрвета почело је да пада а свеж побетарац благо је осећавао лице. На једној од усамљених клупа седео је један младић на изглед дубоко замисљен. Већ дуже време како долази обамом и остаје по читаће сате, одмарајући се са цигаретом у устима. И увек сам.

Некад није било тако. Увек је са њим ишла и једна на изглед симпатична девојка. Њене чудновате сјајне очи биле су увек насмејане и управљене на њега.

Дани су им пролазили брзо и неосетно у шетњи и другим пријатним разонодама.

Дали ју је волео и дали је то била права љубав? То није ни сам знао. Тек мени присуство годинало му је јаким дане које би провео без ње били су очигледно досадни. Мени наивно и безазлено чабралство стварало му је расположење и чинило га бесним. Била је искрена према њему и зато ју је јаким ценно. Он јој није тражио заблуду на верност, нити ју је уберавао да ће је бичито волети.

Био је свесан, да ће га данас или сутра, као све друге жене, напустити. Захтевао је искреност и рекао јој да, када јој постане досадан, може да иде. Више је волео да остану добри познаници, него да је иза свађећи се неким средствима. О женама, иначе, није имао лепо мишљење. — Све оне могу се лако добити али зато их човек још брже изгуби, често би тобо-рио он.

Ипак, трудио се, да њу не стави у исти ред ма да је добро знао да ће време демантовати то његово веровање. Она је била жена, те према томе поседовала све одлике, добре и рђаве, којима оне располажу.

Један краћи растањак учинио је крај његовој заблуди.

Она је отпутовала код својих и писала му, не баш често.

Била је зима када је срео, готово је налетео, на корзоу, после неколико месеци. Неочекивани сусрет пријатно га изненадио али било му је довољно да из првог ети-ска руку осети промену која је наступила. Трудио се да буде у разговору природан и интиман само му то није полазило за руком.

Растали су се пријатељски и остали добри познаници. Посветио се посаду и успео да је избрише из сећања, тако му се бар чинило.

Неоспорно, осећао је неку празнину. Њено присуство је недостајало а то је за њега, у прво време значило много.

Остао јој веран, не зато што ју је волео, већ просто што га жене нису више интересовале.

Људацијама саћ новац, који су му поверили најимунитији грађани Бленвала. Тако се обичишило оно што је предвиђао г. Пенсјеа: Овај крах г. Варде је био још убрзан исплатом суме од сто седамдесет и пет хиљада франака, коју је г. Варда вратио Жил Дирану.

Жил Диран наслонен на јастук слушао је запрепаштено причање порезника Ребена. У његовој души задовољство се мешало са заобалашћу. Тако дакле неправда учињена његовом багремену љуто се осветила Варди, а он, Жил Диран, имао је да захвали свом лепој дрвету што је сачувао своју малу имовину, од чега је пенге он живео... И г. Жил Диран је управо своје очи пуце суза жалбења и захвалности кроз прозор, ка месту где је раније стајао његов драги багрем...

Прошло је извесно време док је није још једном срео. Изненада, посливи су га довели у место, где је она живела. Мисао да ће је видети и бити, можда, с њом неколико сати, била му је пријатна, само он је желео да тај сусрет избегне по сваку цену. Усиљен, нећезан и досадан разговор хтео је да избегне. А затим, није хтео да ризикује, да изгуби душевни мир; бојао се да се стара осећања не пробуде опет.

Мислио је зашто почињати опасну игру изнова, када она неће бити тако лепа и пријатна. А друго, он се већ навикао на усамљеност и није имао времена „да води љубав“. Био је сентименталиста и све, као и њу, трудио се да задржи у лепој успомени. Прегинути безу наставаљати било је за њега глупо. Па ипак, избегавајући сусрет није могао да га мислиће.

Срео ју је на улазу парка. Била је у друштву своје пријатељице. У пролазу јавио се, само га је она задржала и понудила му да промештају.

Али није имао времена да одговори, јер се у том тренутку појавила једна његова пријатељица из младих дана. Корнетио је сјајну прилику и са једним „пардон“ уда-љио се. Овај његов гест, доп’кле доста не каваљерски, без сумње ју је изненадио. Само он није хтео да зна шта ће мислити о њему.

Пришао је својој пријатељици, да би је мало затим напустио.

Истога дана отпутовао је и не узевши абогом.

ПЛ НИНКА-ЧОЈ-БАХОВЕЦ		
с обом марком		с обом марком
Добија се у апоте- кама		Узимајте само пломби- рани омот
ЗАИСТА ПРОКУШАНО ДОБРО СРЕТСТВО ЗА ЧИШЋЕЊЕ КРВИ, СТОМАКА И ЦРЕВА.		
Промештајте у апотека Баховец, Лујана		

gloga

МОДЕЛ БЕРНАР И КОМП.

„Аеро“ мантил од зеленог буненог штофа и сивог крзна.

„Карилон“ тајер-костим од буненог штофа боје беж. Блуза од црвеног креп-де-шина.

МОДЕЛ ПИСЕБЕР

„Тираирет“. Елегантна поподневна хаљина од сивог, ружасто импримираног креп-де-шина.

„Дистенкејон“. Елегантна поподневна хаљина од црног „флер соа“. Ово-вратник у виду латког кеса од белог жоржета.

МАНТЛОВИ ЗА ПОСЛЕ ПОДНЕ

Капут за после подне од црног, буненог штофа. Украшен инкрустацијама. Окобратник и маншетне изнад мантилоба од скункса.

Капут од велура или буненог штофа боје кестења. Модел врло припијен уз тело. Окобратник и маншетне од бибера.

Капут од велура или буненог штофа боје зрелих бишња. Украшен гарнитуром од сибог астрагана.

ПУТНИЧКИ МАНТЛОВИ

Капут од црно-белог енглеског штофа. Окобратник у виду шала.

Капут од буненог штофа боје беж. Окобратник, маншетне, џебови и појас од буненог штофа боје кестења, или од јеленске коже исте боје.

Мантил врло једноставан и елегантан у линији од браун енглеског штофа.

АГНЕС

РОЗ ВАЛОА

Ж. С. ТАЛБО

...Најбоље париске куће
лансирају живе боје и сли-
ковито их састављају...

С леба на десно елегантна то-
ка, која претставља комбина-
цију двеју омиљених боја Аг-
нес: марон филца и црвеног
велура. Обод се завршава маш-
ном, стабљеном високо на коси.
Зелени филцани шешир Роз Ва-
лоа одликује се елеганцијом ли-
није. Украшен је перјем у жан-
ру лобачког шешира. Сизан
Талбо, која се прва побунила
противу откривених чела, даје
нам овде свој модел од црног
филца, украшен спљоштеним
перјем живих и свежих боја.
Шешир Габи Моно је од нове
врсте филца браун боје, који
сија, као лакирана кожа. Укра-
шен је машном од лаковане
пантлике.

ЖЕЛТ
ОМ
АГНЕС
РОЗ
ВАЛОА
Ж. С. ТАЛБО

ГАБИ МОНО

SCHERK
BERLIN NEW YORK WIEN

Овај производ је чудо!

Ce produit est une merveille... овано нам
нише једна дама из Париза. И у истину
то употребљавала

Scherk Face Lotion

(Шеркова вода за лице)

доживљује чудо на своме лицу. Scherk-Face-Lotion (Шеркова вода за лице) чини теп дневни овлашци, док не постане потпуно чист од свих суједаца не-
тепоз црвенила лица и нечистоће. Потребно
је само отрти лице неколико пута на дан
прије снага у јутро и на вечер са Scherk-
Face-Lotion (Шерковом водом за лице). За-
носним речима захвалности даме и господа
причају о успеху. Господа је радо употре-
бљавају после бријања, јер ванредно убла-
жује и разнежава кожу, а спречава инфекцију.

Бесплатну мустру

добијете на покус, ако овај
оглас са Вашом адресом по-
шаљете на Ф. Баугут, Загреб,
Гундулићева улица 9 а писму
приложите поштанске марке
од динара 1.50 за поштарину

ОВОГОДИШЊЕ ВАЗДУХОПЛОВНЕ УТАКМИЦЕ ЗА ПЕХАР Њ. В. КРАЉА

Сваке године, 6 септембра на рођендан
Њ. Вис. Престолонаследника Петра, наше
војно ваздухопловство приређује велике ва-
здухопловне утакмице у којима учествују
све категорије апарата. Прва награда, за
такмичаре ратних двоседа је велики златан
пехар Њ. В. Краља, који је прелазна награда
и припада сваке године оном пилоту, чији
га је такмичар добио.

Сви такмичари су стартовали на побо-
садском аеродрому „Јована Јутовића“ одакле
су у кругу прелетали све главне аеродроме
у земљи од Новог Сада на Скопље, одакле
на Сарајево, Мостар, Загреб, Марибор и на-
траг, дотичући према распореду поједина
места према програму, са слетањем, или
само бацањем извештаја. Стартовало је укуп-
но 26 авиона пријављених такмичара и то:
по 10 ратних двоседа и школских апарата
и 6 побачких авиона. Старт је био 6 сеп-
тембра у 5 часова у јутро и у току два

Кап. I К. г. Иван Мрак, који је био држећ
укуп одео Краљев пехар.

часе сви авиони напустили су аеродром,
пошто су ишли један за другим у размаши-
ма од 5 минута.

У вече истог дана комисија, после сре-
ђивања података, прогласила је резултат.
Прву награду добила је посада ратног дво-
седа Брете, пилот кап. I К. г. Иван Мрак
са извиђачем поручником г. Миланом Ман-
драшевићем Канстан г. Мрак однео је обу-
награду и прошле године, опет у истој ка-
тегорији, тако да и обе године он поново
браћа својом пилоту Краљев пехар, где се на-
лазио и обе године, а сада ће се поново на-
лазити до наредне године.

У утакмици побачких апарата стигао је
први и као најбржи наредник г. Рада Само-
лоб, док је од школских апарата први сти-
гао „Физир“, кога је водио поднаредник г.
Лаб Коросец са извиђачем поручником г.
Божидаром Ровшаком.

Учесници у утакмици школских апарата.

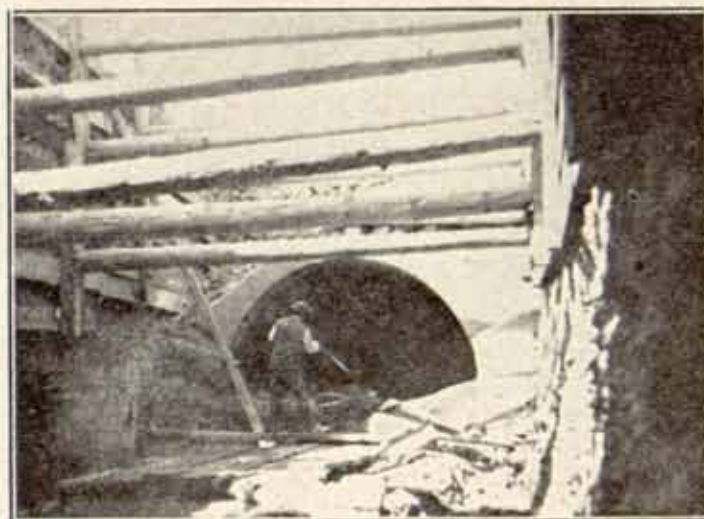

Учесници у утакмици ратних двоседа.

ВЕЛИКИ КАНАЛИЗАЦИОНИ РАДОВИ У 1931. ГОД.

Беошки канал (110'60) у улици Гапризалића (Кошњак Нештар). Ископан ров.

Мокролушки исцисци, профил 350 2'10 (око +960).

Као продужење из прошлог броја доносимо и у овом броју неколико снимака са најновијих канализационих општинских радова у току обе године.

Благодарели ућивањности и енергијом

канализацију, која важи као једна од брзо добро смисљених и решених варошких канализација, уопште и у којој су, у своје време, дали веома побољно мишљење и страни експерти.

Десни колектор у ул. Франц Делере (на +700—750). Набейонирани бокони. — Профил 175 70.

Набијање ровова компресором.

Мокролушки исцисци. Просецање шлица у сцени (од +1020 до +1030)

раду Општинске управе, Београд ће у току обе и идуче године бити сав канализан — бар у границама старог реона.

Канализација и сабирање његово забавио од финансијских прилика, али ценили по досадашњој енергији и пожртвованости Општинске управе као и готовости Београђана, да за сабирање свог Београда поднесу све жртве, може се веровати, да ће

се са овим радовима наставити све докле доћ Београд и са својим новим реоном не буде потпуно канализан.

Ако нам се уљаже прилика у једном од идучих бројева „Илустрованог Времена“, даћемо и неколико снимака већ извршене канализације Београда у ранијим годинама, те тако сликом приказати целу београдску

**Преишлаишије се
на „Илустровано
Време“**

Једна сцена из филма „Ариана“.

АРИАНА

Ариана Кузнецова, млада руска студенткиња на ширинској гимназији, положила је са одличним успехом последњи испит.

Њен професор Др. Хаус Аданхент, честита јој на успеху и жали што ће их оставити, да настави студије на берлинској универзитету, јер тај познатилац људи инстинктивно осећа, да ће Ариана међу страним људима тешко одолевати нападајима живота на њену сензитивну и осећајну нарав.

Ариана је већ у дому своје тетки морала бранити чистоћу својих девојачких осећаја — од пожеде и жеља мушкараца...

У Берлину, Ариана слуша ушхићена увертиру Моцартовог „Дон Жуана“ у опери... Место до ње још је слободно. Отмени господин који заузима то место, очито је дирнут њеном и нетакнутом појавом своје мале сусетке. — За читаво време представе осећа Ариана његове погледе насеби. — Не чини ли се, да је обузима бојазан?... Сваки њен перв у чуђном је одбранбеном ставу.

А ипак — није ли опроштај то двоје људи — звучно као жеља за поновним састанком?

Другог дана добила је Ариана писмо и нову улазницу за оперу — она хоће да је испита. После тога видимо Ариану у друштву Константина Михајловића, а кроз некану руску свирку — допиру до њеног уха реч искусног заводника... „Не остајем дуго овде. Једног ћу дана отпутовати — нећу се више вратити. Али ово кратко време, које ми преостаје хтео би са ва-

ма провести — Ариано. Нећемо се освртати за оним што је било — нити придавати важност ономе што ће доћи, већ само живети. Постоји опасност — опасност од

љубави. Да уступимо пред опасношћу?...“

Ја имадем одважност, а Ви?

Ариана? — — — сакрива своју плаху и чисту ћуд и игра — искусну жену — онакову калву он у њој тражи. Константин је узима — као што се узима играчка — за часовиту разоноду, као малу — услужну — девојчицу, која се заборавља кад год устреба. Ово понижење, могуће је једино поднети, ако заборави своје мисли и одигра улогу коју јој је наменио. Ариана прича о својој прошлости — својим искуствима код мушкараца — толико — да та њена исповед нервира и раздражује Константина. Чим више расте његова раздражљивост, тим јаче осећа Ариана еласт победе и одмазде. И тако настаје већ од почетка међу њима борба — тим страшнија, јер се води — прикривеним оружјем.

Да се измири с Арианом — предлаже Константин пут и боравак у Италији. Без-

„Ариана“: Најновији филм Е. Бергнер.

гранична срећа влада у малој кућници на талијанској ривијери. — Ариана је драгесно дете — страствена и њежна жена — и весело и истрајан друг у игри и т. д.

ДОРОТИ ЈОРДАН

Позната партнерица Рамона Новара, рођена је 9. августа у Кларкеншту У.С.А. Она има снаћу косу и тежи 102 фунте. Средњу школу учила је у родном месту, а универзитет је посећивала у Медису. Затим је напустила студије и ушла се у драматску школу у Њу Јорку.

175.000 ТЕЛЕФОНСКИХ РАЗГОВОРА

Метро-Голдвин-Мајерска телефонска централа у Холивуду за месец дана обавила је 175.000 телефонских разговора. То су само пословни разговори. Филмске звезде називају се око 300 пута на сат. Највећи број тих разговора су из најудаљенијих крајева Америке, а не ретко и са других континента.

ЛИЛА КРЕМ

За дан и ноћ је идеално сретство за негу коју и лица. Након кратке употребе доју свежину и мекоћу пута. **Да очувате пут и лице** од сунчаних нега, када дође топло пролетно сунце, употребите правовремено Лила крем и сапун. **Да предусретнете** штетни улава ваздуха, ветра на путу и лицу употребљујте испробан и познат Creme de Lilas, сапун и пудер.

Једино права и нефалсификована из апотеке „Црвеном крижу“ Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ Илица број 79. * Преклоута Пејачевићева трга

„Ариана“: Елизабета Вергнер и Рудолф Фосшер.

Н. В. Краљица и Н. Вис. Престононаследник издиривају са широким народ који им одушевљено кличе.

Н. Кр. В. Престононаследник Петар до-
нео је Загребу један радостан и срећан дан.
На прагу своје девете године Н. Кр. В. Пре-
стононаследник Петар, посетио је у недељу
први пут Загреб, који га је срдечно дочекао
са искреним одушевљењем и заносом. Не-
ма Загребљанина који се није осећао горд
и срећан, и који није изишао пред Н. В.
Краљицу и Престононаследника да их доче-
ка и поздрави.

Већ рано ујутру опажала се у Загребу
велика живост. Читаве поворке грађанства
и народа из околине кретале су се загре-
бачким улицама према станици, одакле је
треба да наиђе Н. В. Краљица са Престо-
нонаследником.

Свечаности су отпочеле свечаним бла-
годаренима у свима црквама.

После благодарења био је велики и све-
чан дефиле војске.

У 9 часова одржана је свечана седница
Јадранске страже месног одбора у Загребу
II, којој су присуствовали и сви делегати
осталих одбора Јадранске страже. Са обе
седнице упућен је Његовом Величанству Кра-
љу поздравни телеграм.

Н. В. Престононаследник прелази кроз
шишир народа, бурно поздрављен.

После седнице сви присутни кренули су
у Уметнички павиљон да присуствују све-
чаностима освештања заставе.

После црквеног обреда заставник Месног
одбора „Јадранске страже“, један капетан
брода Трговачке морнарице уноси заставу,
која је дотле лежала на украшеном столу у
вестибилу и приноси је Н. В. Краљици и
Престононаследнику Петру да укључују спо-
мен ексер. После овог чина Н. В. Краљи-
ца заузима место на фотељи, поред Ње
Престононаследник а са лебе стране над-
бискуп г. др. Вауер.

Престононаследник убек насмејан посма-
тра лепу заставу. На југословенској тробој-
ци су златним словима исписане речи: „Чу-
вајмо наше море“ а у средини је велики
знак „Јадранске страже“ и слова Ј. с. Око
обота знака уписана је пошета.

Док је Н. В. Краљица укључивала ексер у
заставу народ је без престанка клицао Н.
В. Краљу, Н. В. Краљници, Престонона-
следнику, Југославији и Југословенском Ја-
драну.

Бели зуби: Клородонт

паста за зубе са угодно освежујућим окусом метвице. — Туба Дин 8. — и Дин 13.

Репрезентација Мадрида која је изгубила са 1:2 од репрезентације Загребца.

ПРВЕ БОРБЕ ЗА ТИТУЛУ ПРВАКА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Б.С.К.—САШК 4:0 (1:0)

6. об. м. по подне одиграна је утакмица за првенство државе између БСК-а и Сашка, која се завршила потпуно заслуженим горним резултатом. За утакмицу је владало велико интересовање, па је и посета била рекордна, у првом високом цени улазницама. Сашк се озбиљно припремао за овај сусрет, али је победа у лигашком првенству над БСК-ом много утицала на расположење домаћих играча. Сашк је ушао у борбу да избуће што победнији резултат, али то му није пошло за руком те није могао ништа да покаже сем нешто пожртвовања у првом полувремену БСК. је наступио у комплетном саставу. Показавши мало заједничке акције, али су се појединачно истicali, а нарочито Вирин. Одбрана је била на месту док је халф-линија играла врло добро, једино напала је обогата пута нешто подбацила, јер није дала своју уобичајену тешку игру.

БСК. је изашао у најбољој постави: Газари Радобановић, Тошић, Арсенијевић, Јовановић, Борђевић, Тирнанић, Б. Марјановић, Н. Марјановић, Вујадиновић, Вирин.

Сашк: Гиљановић, Пидин, Попачић I, Ивановић, Геј, Попачић II, Пашкван, Сибер, Лер, Геј II, Клемен.

Голове су дали Тирнанић и Вујадиновић.

ГРАЂАНСКИ—КОНКОРДИЈА 2:1 (2:1)

Прва утакмица за уже коло државног првенства између два загребачка ривала одиграна на игралишту Грађанског по идеалном времену привукла је око 8000 гледалаца. Грађански је наступио у комплетној постави са младим Крамарићем на челу, који се показао као сретна приноба. Конкордија је међутим наступила без Демића, Павлића, Бабића и Левића, што је био приличан хендикеп.

Током игре Грађански је био у знатној надмоћности. Код њега се нарочито истичала ужа одбрана са непрелазним Рајковићем. У навали је бриљирао млади и брзи Кокотовић јунак дана. Конкордија је много трпела од индисциплираности боје навале Живковића, који је пропустио многе сигурне шансе, чак и ометао акције својих другова. И код Конкордије је била одбрана бољи део тима, а у њој су се издвајали одличном игром Ралић и Павичић.

Г-ца Лили Шрегер једна од најбољих тенис играчица Југославије.

Комбиновани тим „Унешина“, „Ференцвароша“ и „Хунгарије“, који је изгубио од ослабљене Југославије са 2:3.

ВОТОТ

САПУН ЗА ЗУБЕ

у употреби:
економичан,
практичан и
дуготрајан.

ДОБАР КВАЛИТЕТ ЈЕ ШТЕДЊА

У НОВОМ САДУ БЕОГРАДСКА ЈУГОСЛАВИЈА ТУЧЕ КОМБИНОВАНИ ТИМ ПЕШТАНСКИХ КЛУБОВА СА 3:2 (3:1)

Приликом догварања свог новог игралишта новосадски Раднички успео је да у недељу 6. септембра организује одличан програм: београдска Југославија играла је против комбинованог тима пештанаца Ујпешта—Хунгарије и Ференцвароша, која је успела да туче са 3:2 (3:1). Време није баш ишло у прилог утакмици: силан бетар учествовао је страховиту прашину, тако да је то у мноштво ометало летоту утакмице. И ако су гости изабацили одличне и познате фудбалере, ипак домаћа Југославија, на велико задовољство многобројних навијача, успела је да однесе заслужену победу са 3:2 (3:1), и да се тако рехабилитује за недавни пораз од Хунгарије у Београду. Што је најинтересантије, голман Спасић, који је по писању штампе био главни кривац пораза против Хунгарије, обом утакмицом у Новом Саду оборио је слабо мишљење, које владало о њему и својом одличном игром, која занста доликује једном репрезентативцу, много припомогао да Југославија сачува ову значајну победу у Српској Атлети.

Голове за Југославију су дали Милошевић из пенала, Кесић и Милановић. За Мадаре: Дормош и Беркеш. Судно је т. Банић прилично.

За децу

У Frinton-on-Sea у Енглеској почеле су јуниорске зшакмице у тенису. На слици јуриш јуниора на фошгографа.

Мишко и Волшебне чизме

(Осми наставак)

38

На једној мирној шумској чистини, у дубокој буковој шуми Мишко се спусти у траву. Уморан како је био он у часу као окупан заспа.

А и један разбојник који је шврљао том шумом и тражио леба без мотиће, — угледа Мишка. Прибукавши се ближе, од дрвета до дрвета, помисли он: „Охо, како ли ће обо анђар да ми испадне?“

Кријумчарским, нечујним корацима он опрезно иде на врховима од претију, па се упути ка заспазом Мишку.

Кад пустахија опази чизме код спавајућег Мећедовића, он помисли:

„Охо! Обо је баш оно што мени треба, моји стари опаци ми се исцепали, па сам се баш бринуо како да доћем до једног новог пара чизама!“

39

Несретни разбојник зграби обе Мишкове чизме. Мада он није знао да је то нека не бична обућа, оне му се нешто много допадоше, па их узе. Јадни Мишко скочи на

ноге. Страшно се уплашио кад је видео како је оба шумска битања турио чизме под мишку.

„Дajte ми патраг моје чизме! Дajte ми, чико, молим вас као Бога!“ — букао је мали Мећедовић.

„Вуци се одабде док си читав! — букну пустахија згодно. — Те су чизме сад моје;

узео сам их, па ћу их код себе и задржати. Шта ће теби тако малом обако лепе чизме?“

40

Још разбојник то није добро ни изгубио, кад се наједном негово понашање измени.

— Мишко погледа око себе па угледа једну малу девојчицу пред којом је разбојник стајао згурен и уплашен.

Она строго букну на њега:

„Ја сам видела све како је било. Не шали се с главом да вређаш обог малог Мећедовића, јер ако кажем моме тати, обещете о први храст обде у шуми!“

Разбојник поче покорно да јој се клања. Он ништа не рече малој девојчини. А та мала је била кћи арабаше разбојничког — који је био стрих и трепер онога краја.

„А што се тиче чизама, задржи их за себе, — ту она поносито одмахну главом, а објави меда ће бити мој: одвешћу га кући, да се играм с њиме“, — рече она.

41

„Хајде, мали мећедовићу, самном мојој кући, — рече девојчина, па да будеш мој другар у игри!“

Она га узе за руку па га повуче са собом, али он се отимао и хтео је да потражи пут својој кући.

„Дасар, — рече она разбојнику, — држи га и ти за другу руку, па ће одмах видети да се не оже од нас отети!“

Те тако примораше јадног Мишка па га одвукосе дубоко у шумску честу. Сиромаш Мишко замисли се и забрину: Какви ли га још јадни сад обде чекају?

42

Кријудавим путањима и тајним ајдућким стазама водили су они Мишка, док наједном не угледаше једну огромну, чудног изгледа стену.

Стадоше пред ту страшну гласицу. Разбојник уклони једну малу камену плочу, а иза ње угледа Мишко некакав отвор. Види се да би се кроз ту рупу човек једва могао проћути.

„Хајдемо сада ту унутра“, — рече му девојчина.

„Не, не — ни за живу главу!“ — поче Мишко да се противи.

Ох, сад му је остао још последњи тренутак да се отме и побегне! Али га њихове руке тако чврсто држе!

Он види чизме под разбојничким мишима, али не може да се помогне њиховом волшебном силом! (Наставиће се)

МИЋИН ЗМАЈ

Ура! ура! у небеско плаветнило
Винуо се Мићин Змај;
А за њиме повија се
Његов репић, његов крај.

Гордо му се Змај дигао
Под облаке сиве,
И отиде тамо горе,
Где анђели живе.

Ах, што немам и ја крила,
Уздахнуо Мића,
Па да одем до анђела,
До тих драгих бића!

Да се бинем, да полетим
Облацима плавим,
И заједно с анђелима
Бога да прослабим.

Чика Аца

Чудошворно огледало

Далеко, далеко, преко седам брда и седам потока, у густој шуми испреплетаној горобезом, под старим храстовима живео је некада, у малој колибци, са мајком старицом, један сиромашак. Тешко је живео али је био задовољан, јер је био млад и зарађивао, а срице му је било добро, добро, као добар дан.

Али, догоди се да му се разболи мајка и он пође у планину да јој налови штогод. Победе је са собом и свог верног Шарка. Ишао је брзо, а није морао дуго ни да чека јер, чим је стигао на довиште Шарко му истера срицу, најбољи лоб да се окрети болесница. Дохватио је стрелу, запео и илу таман хтео да пусти, кад, одједном, зачу иза себе глас:

— Стани, не убијај!

Зачућен обазре се довак око себе и угледа дивну вилу која се спушташе из једног љубичастог облака на земљу.

— Не убијај животиње у моме царству, рече му она, иди даље!

— Лепа било, одговори јој сиромашак, опрости ми! Нисам ни знао да је то твоје царство. Мати ми је болесна па сам јој хтео донети срицу, да бечера, да оздрави... Не љути се, било је...

— Видим ти на лицу да си добар син, прекиде га вилу, па ћу ти не само опростити, него те и наградити. Узми ово мало чудошворно огледало и однеси га мајци; нека се огледа па ће оздравити. Оздравиће и сваки други болесник, ако је добар и поштен човек, па ти га, ево, поклањам. Само, упамти, мораш га добро чувати јер чим га разбијеш умрећеш.

Сиромашак узме огледало и хтеде да се захвали вили, али она већ беше исчезла. Вратио се кћи без срице, али му је мајка оздравила чим је погледала у огледало и спремила је и себи и њему бечеру бољу од сричег печена.

Од тога доба у његову кућу уђе Срећа, јер се рашчупа по целој околини као добар лекар, па су му долазили са свих страна и сиромаси и богаташи. Лечено је свакога, коме је било лека, а нико не би отишао, а да му не остави штогод, тако да је од сиромашка постао богат, а на место колибнице подигао је велику лепу кућу.

Баш тада разболи се и краљ. Назебао је негде у лобу, па није могао да се дигне с постеље. Лечили су га најбољи лекари из целог света, али је њему било све горе и горе па је, најзад, кад је убрине да му нема помоћи обећао половину краљевине и кћер онемо ко га излечи.

Глас о краљевој болести отишао је чак и у шуму у којој је живео наш срећни лекар и он се реши да покуша да излечи краља. На пут је пошао одмах, а победе је са собом и Шарка, који је бесело скакутао око коња. Путовали су дуго док нису стигли у град, али чим се појавише пред двором, слуге их пустише у одају у којој је лежао краљ.

— Ако си правичан и поштен а имаш и добро срце, погледај у ово огледало и оздравићеш — говорио је лекар из далека, краљу.

Срећа се и даље смешкала сиромашу јер је краљ био занета добар и чим се огледа уоу диже се са постеље и поче ходати.

— Добри да те заграм и да ти се захвалим, рече му он, добићеш, не пола, него целу краљевину и моју кћер.

Краљева кћи, којој се младик одмах допао, била је такође срећна, па је венчање брзо свршено и сиромашак постаде краљ.

Па жалост, чим се попео на престо, младик краљ постаде охол, а срице му отбаци као камен. Више никог није хтео да лечи, захтевао је да му се сви кланују, тукао је своје слуге и постао је тако свиреп, да су га презвали Зли краљ. Заборавио је чак и на своју мајку, а верног Шарка избацио је из двора, јер му се није допадао сељачки пас. Али, чему има краја, па је дошао крај

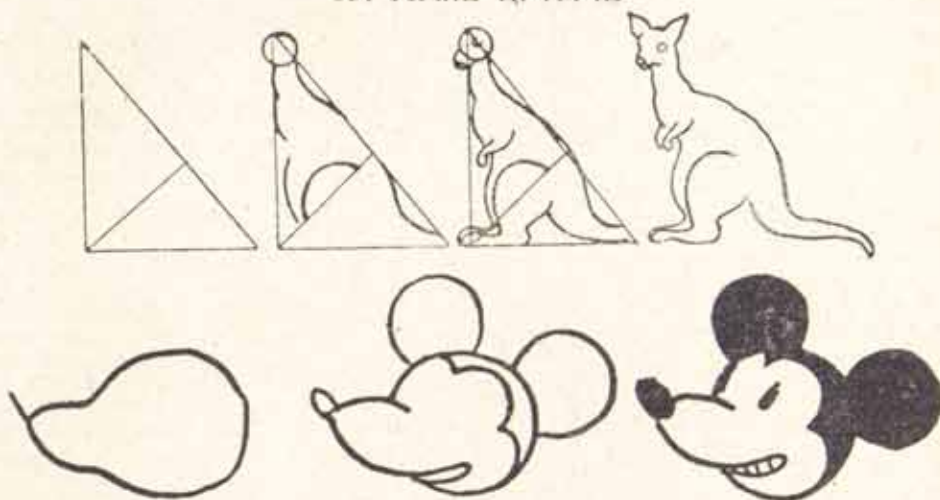
и његовим рђавим делима. Добра вилу која га је онако богато обдарила сазнаде шта он ради, па једнога дана рече његовој Срећи да га остави а Куги да га посети. Узалуд се краљ опирао страшној немани и узалуд је покушавао да се огледа у огледало. Његове ране постајале су све веће и све страшније. Сви су од њега бежали и оставили га сама у пустом дворицу.

Тек тада сетио се краљ, своје мајке која чека сина, тек тада се сетио Шарка који лута пољем, тек тада, увидео је колико је био зао, хтео је, у неболу, да се опрости мјха, па да разбије огледало и да умре, али се у исти мах сетио да грехе треба искајати, па зато поцела кошуљу, преви своје ране и пође мајци да прво њу моли за опроштај.

На путу, молио је Бога само да га подржи док стигне у своју шуму, па није ни приметио кад му се придружио Шарко, није приметио ни како му поново прилази Вилу и испуштаје га, али је осећао да му је у срицу све тошње и тошње, осећао је да ће постати опет весели и задовољни сиромашак, чим му се материне руке обавију око брата.

(По народној причи Р.)

ЗА МАЛЕ ЦРТАЧЕ

Треба пронаћи колико има погрешака на овој слици?

Ф. Крофис

Афера Понсон (8)

„Прегледао сам свуда у наоколу. Никад сам гласно. Али никад нисам напаво. Био сам у недоумици. Вратио се одмах. Већ сам помишљао да су ме, мис Дру и њени пријатељи, хтели на овај начин да нечеју. Унутра се право Франкленовима да им честитах на успелом шали. Али кућа је била затворена и све светлости погашене. Лупао сам, звонио. Обишао сам око куће. Никаква светлост није се појавила и ја закључих да је кућа празна. Вратио се одмах у Олд Ферн; мој чамп био је још увек ту, али је служавке нестало. Врло интриган, седох опет у чамп и у три четврти на једнакост био сам у клубу. Био је већ затворен; морао сам пробудити настојника да бих чамп утерао унутра. Из клуба подох право кући мис Дру, где стигох око 11 сати, баш када су они хтели поћи на спавање. Измишљах се због ове касне посете и испричах им све перипетије ове моје усамљене шетње. Мис Дру узвикну да је то морала бити нека обмана; да она није излазила, нити послала какво писмо. Шта више, да је она знала да су Франкленови требали уочи тога дана отпутовати изненада код свог болесног сина. Кућа им је била затворена и послуга отишла.

„Ето, инспекторе, у чему сам провео то време. Једнога тренутка помишљао сам да је то нека глупа шала, али сада се нитам да није ту по среди нешто друго. Морам признати да се налазим у веоком погрешном положају, јер не могу ништа да докажем ово што сам вам испричао“.

Танер не одговори одмах. Размишљао је о овоме што је чуо. Биле су могуће две претпоставке. Прва, да је се плаћа Остену подударала са чињеницама. У том случају осумњачени је био не само ван сваке сумње, већ је и његово забринуте опхођење било објашњено. И Танер није ништа осумњачио разлога, због кога не би могао веровати у овај његов изказ. Било је очигледно сасвим могуће да је убио свога овај план, како би сумња пала на Понсоновог сина. Злочинац би на овај начин успео да утврди да је Остен узео чамп, сипао низ реку, и остао довољно дуго, да би могао стићи до Лис Манора и извршити злочин. И злочинац је баш изабрао врло zgodно место да тамо пошље Остена. Околина манастира је била пушта, и било би сасвим невероватно да овај среће некога. Ко би могао потврдити његов алиби. Друга могућност би била, да је Остен, и ако не сам убица, био умешан у злочин. У том случају, прича о обману била би врло нешто смислена. Било је очигледно да је Танер на првом месту имао да темељно провери алиби.

— Дозволите ми да вам кажем, господине, да сте добро урадили што сте ми испричали ту своју авантуру. Да сам ја сам открио да сте ви искористили барку ноћу између среде и четвртка и да сте сипали низ реку, ја бих могао на ту ствар сасвим друштински гледати. А сада, како у нашем такмичењу у коме интересу, ја ћу поверити ваше твђење. Сигурно сам да ви нећете имати ништа против. Кажете да је стаза била блатњавија; а ипак није било од среде. Ваши отисци биће према томе још јасни. Пођите одмах самцом у Халфорд и дајте ми ципеле које сте имали на ногама те ноћи. Ја ћу личноћи да проверим на лицу места Остен потрља руке.

— Врло добро, инспекторе! У колико није проверавате, у толико ће ми бити милије. Скапује ми се терет с душе. Признајем да сам био јако забринут.

Његово садашње опхођење било је у потпуном складу с његовим речима. Неколико тренутака доцније поше је Танера и наредника у Халфорд. Није нише изгледао утучен. Напротив, говорио је неусиљено, готово весело.

Ушле у башту јале шале.

— Ђите, инспекторе. Дају в-м шта тражите. Хоћете да причекате један тренутак.

Остен показа пут ка једној веселој соби,

удешеној за собу за рад. Један ветичи сто у углу био је покривен хартијама и рукописима. На сточићу крај прозора стајао је ливан микроскоп. На све стране разбацане књиге и часописи. Инспектор обиђе цеоу собу, белажећи у књигама све што је видео. У томе је се и Остен вратио.

— Ево, инспекторе, узвикну, пружајући му пар ципела. Ево лам, у исто време и калупи да их унутра ставите.

Нове ципеле? запита Танер узимајући их и испитујући њихове.

— Купио сам их у понедељак и обукао свога јеланут.

— Хвала, господин Понсон, рече Танер, опраштајући се. Обавештаваћу вас о развоју догађаја.

Инспектор Танер и наредник остали су у ватрош само колико им је било потребно да пућу ауто и снабду се са мало гинса.

Температура је постала неиздржљива и атмосфера загушљива. Стока, на пашима склонила је се у хладу дрвећа и под тешким притиском лежала, непомично, плањена. Делова нежака треперили су у узбуђаном ваздуху, а у даљина наизглед су се брзајући кроз нео плањасте паре. Бокори црвене бистаху се овде онде по баштама. Разни мириси лебдели су над друмом, којим су брзо одмицала кола.

На левој страни наредник показа стазу која води у Олд Ферн, а мало после, на десној, узлазак у башту шале Г. Франклена. Прониз су већ и високу ограду Лис Манора, и на четврт миле иза ње кола се зауставише на улазу у једну стазу обрасту травом, на десној страни пута.

— Манастирска алеја, објасни наредник. Остави ауто да чека, а он пође с Танером ка манастиру.

У почетку земља је била тврда. Наизглед су се одиста трототли старог макалама. Али даље, земља је постајала еластичнија. Полицијци су доста дуго испитивали терен, не напашни ништа, али, наизглед ипак нешто приметили. Недалеко од обале, стаза је подила преко неког удубљења, где је се вода нагомилавала и од које је цео то земљиште било пуно блати. Овде су се јасно распознавала два низа отисака: одлазак и повратак. Танер их упреди са Остеновим ципелама.

Потпуно су се поклапале.

Она двојица нису се зауставили на овом резултату и продужили су свој рад све до развалина. Овде, највишим испитивањем земљишта открише још три отиска Остенових ногу, али никакав други, неознањти траг.

Да би проверио и другу тачку Остенове изјаве, Танер прорачуна и време које је потребно да се оде пешком, без задржавања, од манастира на до куће Г. Франклена, где се испитивања продужили. Полицијци нађоше око више пуно отисака Остенових ципела. Било је ван сваке сумње да је он ту долазио. Његова је се даље изјава све догде показала као тачна.

Пошто су прорачунали потребно време да се оде од шале Г. Франклена до Олд Ферн, Танер и наредник одвезоше се у Лис Манор. Овде узеше калупе од отисака нађених на обали реке, и вратили се колима у Халфорд, уморни од дневног рада.

ГЛАВА IV

ТАНЕРОВЕ СУМЊЕ

Инспектор Танер устао је рано. Међутим овога пута није покушавао да туче рекорд претходног дана. Било је 2½ часова кад је сео на свој велосипед и отишао да предузме испитивање склоности за барке Лис Манора. Остатно је велосипед у жбуњу при уласку имања и пошао стазом која води дуж реке. Овде није нашао ништа интересантно.

Склоности је било нова зграда у старом стилу, са зидовима од шпала и дрвеним каканима. Кров је био покривен првеним цреп-ом, а врата су биле на зиду паралелном са реком. Инспектор узвуче кључ у браву и отвори. Ушао је у једну четвртасту просторију, од тридесет

стопа отприлике, осветљену једним фењером. Базен у коме су стајала два чамца, заузимао је скоро половину површине, и био постављен у једном углу тако, да је његова ниша стварала саво Г. На зиду била су причвршћена весла и прибори за пецање. Базен је био пелан за реку једним сводом. Овај је био запущен једном браном, коју је покретао чекркс с ланцима.

Неколико минута Танер је стајао потпуно непомичан, шетајући свуда унаоколо свој промишљиви поглед. Надао је се да ће открити неки знак који ће допринети истрази, али није видео ништа. Предузео је тада систематско испитивање земљишта, чију је елементарну попришину пажљиво прегледао, пузећи на коленима. То је био врло мучан и заморан рад. Најзад је наишао на нешто, што му је личило на отиске ногу. Недалеко од базена било је неколико мља од блати. У почетку, детектив није могао видети јасне објекте. Гледао је зато изближе, служећи се лупом и пронашао је нове мрље, које је забележио оловком. Када је овај посао био завршен, открише се два огро-варјућа отиска од шпике и од средњег дела табана. Они су показивали ципеле потковане клиншима. Било је очигледно да је неки човек стајао ту, леђима окренут вратима и гледао базен. И то је морао остати много дуго, пошто је алага са његових ђонова накласила земљу. За неколико тренутака Танер је идентификовао ове отиске са отисцима нађеним на обали, које је оставила нека пета особа. Сличност је била апсолутна.

Детектив продужио рад, али не нађе нише никаквог трага. Међутим, начинио је једно интересантно откриће. У левом углу, крај базена, нашао је једно парче цигарете, које је пало иза увета којим се вузје чамп. Намера пушачи свакако је била да то парче бацн у базен, и није приметно своју неспретност. Танер је имао велику праксу са цигаретама, али овој није могао да одреди врсту. Папир је био отворено мрв, а ливан јако при. Мислио је да је то неки продукт Јужне Америке. Изгледало је да је цигарета била недавно попуштена и детектив је био очаран својим открићем. Можда ће то бити неки драгоцени знак. И он га брижљиво уни и метну у џеп.

Испитивање је сада пренео на квачу од врата, ручицу од чекра, наслоне столица и друге предјетете. Помоћу хемијских итаивача, Танер је изазвао многобројне отиске прстију, али толико изукрштано, да нису могли бити искористићени.

Био је разочаран тим слабиим успехом у склопшћу. Свакако, могао је да се деси да баш та отисци ногу и парче цигарете буду од капиталне важности. Али је исто тако било могуће, да ни један од тих знакова немају везе са злочином.

Инспектор седе на столицу и поче да размишља о свом предстојећем раду. Била су отворена три пута, и он је био у недоумици, не знајући којим да пође. На првом месту била је детаљно испитана послуга леди Понсон, мис Енн, и сви они који су по својем положају могли нешто знати. Биле су, по том, најважније прегледане све хартије сир Вилма, детаљно о употреби времена тих последњих дана; провечен је његов финансијски положај и приватне комбинације, које би личности имале користити од његове смрти. Овај посао је, у сваком случају требало предузети што пре.

На другом месту био је Остен алиби. Он је већ почео да га проверава, али је ту имао још много да се уреди у толико нише, што је контролисање његовог захтевало крајњу пажњу. Оконости личина биле су одиста и суните чудновате, да би се могло задовољити површним истраживањем.

Размишљајући о томе шта је имао да ради, Танер је дошао до закључка да може да почне и лична историја о оба правца. Приближно иста обавештена биће тражена и од једних и од других и исте особе биће испитане.

(Наставиће се)

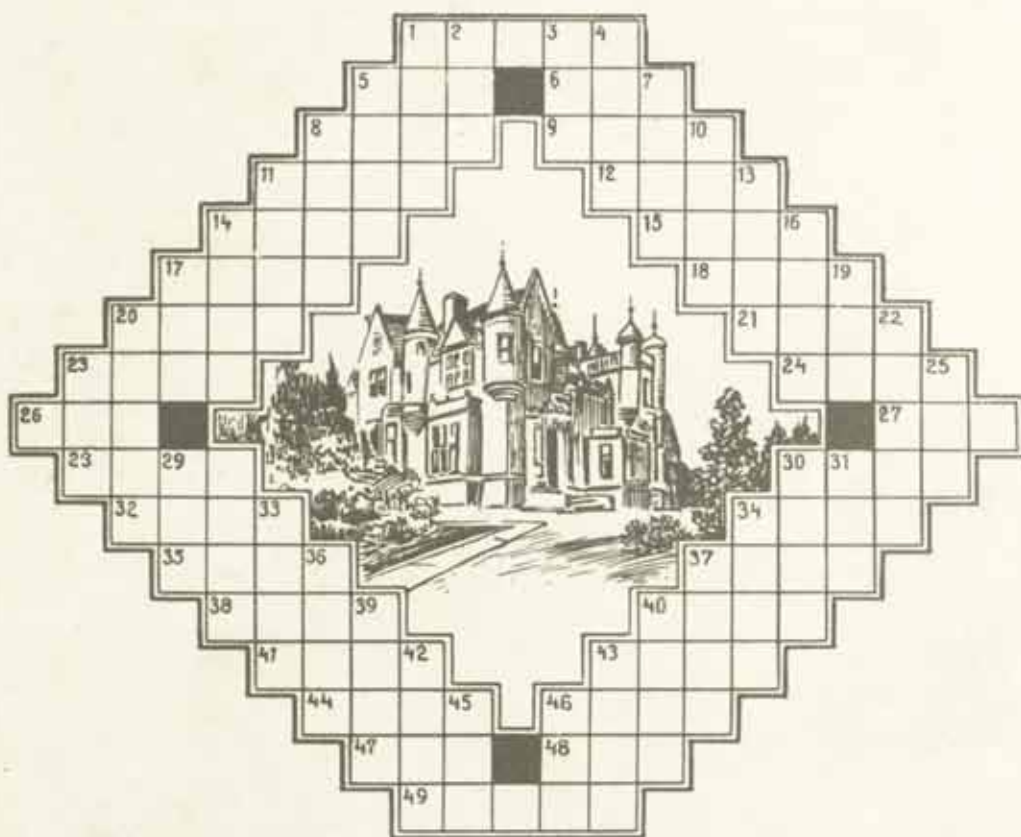
ЗАБАВА

Купон бр. 37

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са две награде, и да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе колико ће тачних одговора бити. Два тачна одговора који најприближније буду предвидели број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре пријети за седам дана од дана изласка листа. Запасени одговори неће се узимати у обзир. На коверту треба ставити: Уредништву Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без овог исеча неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора приложити тачна адреса (занимање, место, улица и број куће).

Загонетка бр. 37

С лева на десно:

- 1) брста хазардне игре,
- 5) славни енглески филозоф,
- 6) физичка јединица,
- 8) брста куће,
- 9) саставни део молекула,
- 11) не осећа се тешкоћа,
- 12) турско купатило,
- 14) домаћа животиња,
- 15) јеврејско мушко име,
- 17) превозно сретство,
- 18) радња скакања,
- 20) мала количина стајаће воде,
- 21) коралско острво,
- 23) пороџ,
- 24) први човек према Библији,
- 26) талас,
- 27) део ципеле,
- 28) мали предмет за ношење новца,
- 30) завршетак,
- 32) библијски претседник мађарске владе,
- 34) духовна јерархија,
- 35) корен којим се добија шећер,
- 37) срамота,
- 38) словенско женско име,
- 40) огроман сисар са сурлом,
- 41) река у Србији,

- 43) певање,
- 44) брста преживара којих има највише у Перу,
- 46) водопад,
- 47) река у Африци,
- 48) заменица,
- 49) личност из Старог завета.

Одозго на доле:

- 1) брста спортске ире на коњу,
- 2) мера,
- 3) женско име,
- 4) део отплате,
- 5) кршебита област у Југославији,
- 7) мушко име,
- 8) суд за црвене,
- 10) име једне планете,
- 11) онај који се бесели, лумпује,
- 13) брста кафе,
- 14) саставни део дрвета,
- 16) сретство за означавање арије,
- 17) место у Француској на Средоземном мору,
- 19) предлог,
- 20) позоришни комад помешан игром и пантоминама,
- 22) брста занимања на броду,
- 23) индустријска биљка,

- 25) заменица,
- 29) млечни производ,
- 30) првобитна заједница људи,
- 31) престоница у Европи,
- 33) мисирско божанство,
- 34) део зграде,
- 36) запис,
- 39) кухињски прибор,
- 40) избегавање,
- 42) завршетак молитве,
- 43) брста укуса,
- 45) прождрљивац,
- 46) заменица.

Решење загонетке бр. 29

С лева на десно:

- 2) Сократ, 7) Парнас, 13) вена, 14) Титаник, 16) алат, 17) ад, 18) па, 21) Ал, 22) ор, 23) Тито, 25) лук, 27) миш, 28) Рад, 30) ован, 32) Ана, 33) демон, 34) Пикар, 36) ула, 37) галеб, 38) север, 40) Хомер, 41) тогуз, 43) ђак, 44) сад, 46) бата, 48) атоп, 51) ова, 54) ода, 55) сел, 57) сом, 59) сабор, 61) Макиш, 63) Мурат, 65) пепар, 67) Рус, 69) ситан, 70) кулуи, 71) тис, 73) алас, 75) сан, 76) ага, 78) Кон, 79) пори, 80) ка, 81) Ли, 85) им, 86) ам, 87) беда, 89) неопити, 91) емаљ, 92) паркет, 93) Одисеј.

Одозго на доле:

- 1) плата, 2) сено, 3) она, 4) ка, 5) ат, 6) Тир, 7) пин, 8) ак, 9) па, 10) ала, 12) корона, 15) али, 19) Думер, 20) жакет, 22) оаза, 24) та, 25) лек, 26) коб, 28) рис, 29) Давос, 31) ну, 33) дама, 35) репа, 37) Гођа, 39) руда, 42) Јава, 45) сода, 46) по, 47) та, 49) то, 50) ла, 52) ребус, 53) сокак, 53) сам, 56) Морис, 57) сапун, 58) мир, 60) ратар, 61) Мелон, 62) була, 64) Тан, 65) вул, 66) мира, 67) Ракет, 68) са, 71) то, 72) самар, 74) слеп, 77) гаф, 79) змај, 82) Ила, 83) лет, 84) ето, 85) име, 88) ар, 89) не, 90) ид, и 91) ес.
- Од 135 одговора тачна су свега два и то г. Михајла М. Маринковића, гимназисте III-ће м. гимназије, Гарашиновића 25, Београд, и г. Оскара Вејнштајна, сулента гимназије, Југ Богдана 10, Пожаревац. Награде добитницима почињу тећи са овим бројем.

Решење загонетке бр. 30

- С лева на десно: 1) Шарке, 6) Динари, 11) тесан, 13) путир, 14) ро, 16) лепак, 17) чокот, 18) си, 19) Аба, 21) јад, 22) дан, 23) руј, 24) нога, 26) кума, 27) рата, 29) јама, 30) Ида, 31) поп, 32) Кина, 34) кула, 37) мола, 40) тамо, 42) али, 43) миш, 45) Пат, 47) вал, 48) Ра, 49) мајор, 50) перал, 52) но, 53) вајар, 54) карат, 56) азијат, 57) Мароко.

- Одозго на доле: 1) шаран, 2) рт, 3) кел, 4) есеј, 5) Јапан, 6) духат, 7) Итон, 8) нит, 9) ар, 10) Илија, 12) пад, 13) под, 15) обор, 18) суна, 2 Јага, 23) руж, 25) Атина, 26) капут, 28) ада, 29) јок, 32) кола, 33) или, 35) лав, 36) аман, 37) марка, 38) Пилат, 39) јарам, 41) олово, 43) Маја, 44) Шер, 45) Пек, 46) Тара, 49) мав, 51) дар, 53) ни 55) то.

Од 139 тачних одговора најприближнији је предвидео број одговора г. Станислав Мандић, Ниш (135) коме припада полугодишња претплата „Илустрованог Времена“ и г-на Деса Ђорђевић, Зајечар (120) – која добија тромесечну.

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полугодишње дин. 95.-, годишње дин. 180.-, За иностранство: полугодишње дин. 240.-, годишње дин. 480.-. — Појединачни број 3 дин. — Огласи по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 52.204. — Редакција и администрација Поемарева 4-6. — Телефон и телеграм „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Предих. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Аки. Друштво Милутин С. Стебановић, Богојављенска 5

- 2.

за децка од 2 године од ружичастог белура. Окобратниџ од белог рипса. 5. Капүтиџ за девојчицу од 6 година од бугненог штофа боје липе. Мали вен. Волани. 6. Халлина од беж свиле у црне и жуте тудие за девојчицу од 6 година. 7. Спортски капүт за девојчицу од 8 година од жуто и зелено карираног бугненог штофа. Појас од беле коже. 8. Спортски капүт за децка од 8 година.

3

8

7.